

להגי הארץות השכנות

בתום לימודנו, אנו ספוגים די הצורך בצורות הלחג הפלשטייני כדי להציג אל מעבר לגבולות: נוכל לעמוד بكلות על המשותף ועל השונה בלי חשש להיות מושפעים ולאבד את האופי המינוח של הלחג שלמדנו.

ליתר דיוק, כוונתנו לגבול הצפוני וצפון-מזרחי, ז"א להג הסורי והلغ הלבנוני. ולמה לא הרדייני והמצרים?

— מי שמסתכל בטלוייזיה **הירדנית** ושמע ראיון ברחוב, או סרט מקומי, "מסלול" המתארח בירדן, לא יתקשה להבין, בגלל המספר הרב של פלסטינים הנמצאים בארץ זו. חלק מהירדנים מדברים שפה כפרית, ז"א עם ה-ק החופכת ל-ג, וה-ב הנגativa צ': **בְּלֹן-גָּאַס בִּיקּוֹלוֹ** נהגה **צָלָן-גָּאַס בִּיגּוֹלוֹ** (כל האנשים אומרים). במסלולאת ירדנית שומעים עירוב של דיבור עירוני ודיבור כפרי המשקף את המצב החברתי שם. אם הסרט מציג סצנות מחיי הבדזים, הלחג יהיה בדווי, וזה כבר להג אחר עם אוצר מילים שונה! מסיבה זו לא נגענו בספרינו בהagi הבדזים של הארץ. יש לציין שאלה האחرونנים יודעים לדבר בשפה "הכללית" (העירונית פחותה או יותר) בלי להכניס מילים בדוית, כשמדוברם עם אורהים, עם מראין מטהלויזיה וכדומה.

— ומה עם הלחג **המצרים**? למרות קרבתו היחסית להג הפלשטייני, הלחג המצרי שונה ממנה מאוד, חן בכלי ההתעמה ונגנית המשפט — דבר המקשה על מי שרגיל להג אחר —, חן בכמה צורות של נתיות הפעלים, וחן באוצר המילים. لكن לא כדאי לסכן את "טהרת דיבורנו". מי שרצה למדוד את הלחג המצרי, רצוי שירכוש ספר מיוחד.

לעומת זאת, להגי **סוריה** ו**לבנון** דומים מאוד **topl. פלשתיני**,¹ כמו שתוכלו להיווכח להלן. لكن בחורנו בלהגים אלה כדי להרחב את האפקט של הלומד ולמתן לו גלגול מהו להג ערבי אחר, מה הדמיון ומה השוני. מי יודע? אולי יוכל לתרגול בשטח ביום מן הימים את מה שנלמד היום... מה שנלמד היום, אמרנו? בעצם אין מדובר הפעם בלימוד ממש, כי לא רצוי שתנסו לשנן בקול רם את הצורות הזרות האלה, שמא תתרgalו אליהם יתר על המידה ותבלבלו אותן עם

1. בשיעור זה השתמש בקיצורים פ = פלשתיני, ט = סורי, ז = דמשקאי, ל = לבנוני.

اللغة الفلسطينية. طوب لشموع وللhaben أوthon، ولا يوثر. وعcessio نכוون ات الهري لتنحنت زمشك؟

اللغة السوري

ليتير دیوك نترقص عل الذببور الدمشكي، بلي لنغوو بالبداليم شبيتو لبین الذببور بفليب وكموبن جم لا الذببور الکفري. اپسر لومر باوفن جس شلپחות 80 اخزو مالهغ الدمشكي زحة عل الهغ الفلسطيني. نبيا للهلو ات عicker الميليم وعتصورات الدمشكيات بمروق، واتهم علوليم لليبهال ماھشوني. ابل شتشماعو لآخر-مکن ات الشيقه وكتعييم مسرطيم، تجلو عد كمه شني اللهجيم كروبيم.

1) الشوني بالهagiya — التنوّع —

يش بسوريات-لبنونيات ضليل شأينو كييم بـ **ف** (فلسطيني). ضليل ذه نهجه كماو سـ/ع بضرفية بميليم كماو le seul, fleur,... her, murder... نزيين اوتوا بشـأ العبرى, شوا نع
كموبن. ضليل ذه با لروب بمکوم التنوّع — / — (لفعمييم جم —) شل **ف**, لمسل:

فـ **أمّي** بـ**فتح** أـ**شبـابـ**.

سيـ **أمّي** بـ**فتح** أـ**شبـابـ**.

فـ **أـبـنـ** سـمـعـ **آلـكـعـّـاـ**.

سيـ **أـبـنـ** سـمـعـ **آلـكـعـّـاـ**.

فـ **جـبـتـ** **آلـمـفـتـاحـ**?

سيـ **جـبـتـ** **آلـمـفـتـاحـ**?

2) غرلاه شـلـ **الـكـيـدـوـمـاتـ** — شـلـ **الـفـوـعـلـ** = "أـنـيـ..."

كييم التبدل موشيي ماؤد بين السوريت لبـنـ **فـ**, بـگـورـ رـاشـونـ يـحـيدـ شـلـ كلـ فـوـعـلـ. الـكـيـدـوـمـاتـ —
هيـا فـلـسـطـيـنـيـتـ طـيـفـوـسـيـتـ. ماـهـ كـوـرـهـ بـسـورـيـتـ?

اـ — لـفـنـ عـيـزـورـ بـلـيـ تـنـوـعـ مـنـكـدـتـ بـشـواـ — **أـ**, لمسل:

فـ **بـدـيـ** **أـفـتـاحـ**, **بـأـفـتـاحـ**

سيـ **بـدـيـ** **أـفـتـاحـ**, **بـأـفـتـاحـ**

فـ **لـأـؤـمـ** **أـسـتـعـمـلـ**

سيـ **لـأـؤـمـ** **أـسـتـعـمـلـ**

2. זה חם הספרותית של העיר זמשק. במדוברת אומרים **אـشـشـامـ**. "دمشكאי" הוא **شـامـيـ** [2].

3. **شـامـيـةـ** [شـامـ] [3].

ב) כשהציווי פותח בעיצור עם תנוצה, הקידומת אָן- נעלמת לגמרי! רק התחשך מאפשר להבין שזה "אני" בהווה-עתיד ולא ציווי. למשל:

פ' בְּרִי אַפּוֹת, בְּאַפּוֹת ס' בְּרִי פּוֹת, בְּפּוֹת פ' בְּאַזּוּרֶבּ, לְאַזּוּם אַזּוּרֶבּ ס' בְּזֻרֶּפּ, לְאַזּוּם זֻרֶּפּ ס' בְּרִי אַפְּמֵל אַשְׁשָׁעֵל	אני רוצה להיכנס, אני נכנס אני מבקר אצלך, אני צריך לבקר אצלך אני רוצה להשלים את העבודה
--	---

ברור שהבדל זה מפתיע וمبבל בשמייה ראשונה. שתי צורות שקל להתבלבל ביניהן הן הפ' ב(ו) פפח (הוא פותח) עם הס ב(א) פפח (אני פותח). בס גוף שלישי הוא תמיד ביפפח ביו"ד ברורה.

(3) סיום של גוף שלישי נקבע "היא" בעבר

או רגילים לסיום כת: תרפת, שאפת, גזלת, ...
 בס סיום גוף שלישי נקבע היא כת. בין בקלוות את המשפטים הבאים:
 ס' למָא שאפת יוסף, לְאַלְתָּה... כאשר ראתה את יוסף, היא אמרה...
 כמו-כו: הָנָן גְּזַלְתָּה, חֲבַתָּה, סָאַפְּרָתָה, (א)סְתַּعַמְלָתָה...

(4) ציווי של ב-1

או רגילים לצווות על מישחו: אַפְתָּח ! אַמְרָך ! אַלְבָס !
 בסורית, גם כאן אין אָן- תחילית, וה坦ועה מתארכת בלשון זכר:
 ס' יְלָה, פְתָאָח ! ילה, פתח!
 עכבר: לְבַשׂ/התלבש !
 מְרוֹאָך ! (א)לְבִיס !

(5) הכנויים החבוריים

הכנויים החבוריים הם אלה המופרים לנו, פרט למקrious הבאים:

-כְם/-כָנו = -בָן, -חַם/-חָנו = -הָן³.

אבל יש להזכיר שבכינויים החבוריים המתחילים באות ה-ה, היא נחלשת עד כדי היעלמות. אין אומרים -הָא, -הָן אלא -א, -הָן (-ן). זה נשמע כמו דבר מרושל ומזכיר לנו את גורל

3. גם אצלנו בגליל, באוזור הקרוב לגבול לבנון, בכפרים כמו פְּסָעוֹתָה, טְרִישִׁתָּא, מְעַלְיָא, משתמשים בצורות אלה -בָן, -הָן וגם באוזור זה האות ה-ה נחלשת בכינויים החבוריים.

היא הידועה בעברית מדוברת – "וְתוּ לֵי יַתְמִפְתָּחֵי!". כמה דוגמאות :

- פ' בְּנֵתָה-הָא, אֲבָנָה-הָא, בָּאוֹרָה-הָא
 ס' בְּנֵתָא, אֲבָנָא, בָּזָוְרָא
 פ' אֲנוֹ בָּאֲשׁוֹפָהֶם, בָּאֻצְמָהֶם
 ס' אֲנוֹ בָּשּׁוֹפָן, בָּ(א)עַזְמָן
- מעניין שאין זה משנה את החטעה, ושני כינויים אלה נשאים בקבוצה ב' של כל [זיא] שאותם ביעלּמו / ביעלּמא = הוא מלמד אותו, מלמד אותה.

6) המיליות - ש איננה קיימת

בסורית אין שום מילים את המיליות -ש- שהיא כה שכיחה בפ'. לפי כך במקום המילה מש/מש שומעים מו – מלה אופיינית להרג הסורי. כמו כן הצירוף "אני לא...", אתה לא..." מתורגם בעזרת מאן- או בדמשק גם מלאל- + -י, -ב וכוי (כתחליף אפשרי ל-מו).

- פ' מְשׁ חַיֵּפָ ! – מְשׁ מְמַכְּן !!
 ס' מוֹ חַיֵּפָ ? – מוֹ מְמַכְּן !!
 פ' אֲנָא מְשׁ תְּعַבָּן
 ס' אֲנָא מוֹ / מְאָנִי (-לי) תְּעַבָּן אַנְנִי עִזָּעַן
 פ' חַנְןָ מְשׁ סָאָבָן הָוֹן
 ד' מְאָלוּ סָאָבָן הָוֹן.

אין לשכו שhcירוף מא-לי, -לב, -לו... מתורגם גם "אין לי, לך, לו..." – חן בפ', חן בסורית. בדמשק ורק ההקשר יכול למנוע הבלבול בין "איינני" לבין "אין לי".

7) אוצר מילים שונה במקצת

אוצר המילים ברובו הגדול זהה לפ'. ההבדל מורגש דווקא בכמה מילים או מיליות שכיחות, כמו שתראו להלן :

פלשטיינית	סורית
אי!	כֹּו!
פי, פיעל-	ב-, בתוך ב-/ב- ^א , בל-

4. מה שקיים אצלנו כזרה אפשרית – גם בארץ אפשר לומר בל-בית – היא הזרה היחידה בשימוש בס-ל.

בַּבִּית	בְּלִבְיָת	פִּילְבִּית
בַּבִּיטָךְ	בְּבִיטָבְּ	פִּי בִּיטָבְּ
עֲנָדָ. אַנְחָלָ. יֵשׁ לִי	עֲנָדָ. עַנְדִּי	עַנְדִּי
אַחֲנָא	גַּחְנָא	אַחֲנָא

תרגיל קטן: איך אומרים בدمשק "אנחנו לא גרים בביתו"?
גַּחְנָא מַאֲלָנָא סָאֶפְנִין בְּבִיטָהוֹ.

איך, כיצד	בִּיפְ / (א) שְׁלוֹזֵן?	בִּיפְ?
מה שלומך?	= / (א) שְׁלוֹזֵבְ?	בִּיפְ חָאָלָבְ?
שם	(א) הַנִּיבְ, הַנִּיבְ	הַנִּאבְ
הנה...	לִיפְ-	הַלְּאָ- // הַיְ-
וַיְנַבֵּ ? — הַלְּאָנִי.	וַיְנַבֵּ ? — לִיפְ-נִי.	וַיְנַבֵּ ? — הַלְּאָנִי.

עוד דבר בולט: לא קימות הצורות **אָשִׁי**, **זִי**, **אָסְאָ** // **הַלְּקִיָּת**, אלא רק **שִׁי**, **מִתְּלָל**, **הַלְּקָ** העדויות לנו לא פחות. אם מישחו אומר **אָשִׁי** בסורית, יודעים שהוא פלסטיני.

מילים אחרות, לדוגמה:

בְּפִרְ	לְרִיעָה [לְרָא]
אָבְפִי, אָבּוֹכְ, אָבִיךְ, אָבּוֹ... אָחְוִי, אָחּוּבְ, אָחּוּבָה, אָחְוָאָ	אָבְפִי, אָבּוֹ, אָבּוֹה... אָחְוִי, אָחּוּבְ, אָחּוּבָה, אָחּוָאָ
בְּנָא	מֻעְמָאָרִי

המילים הזורות בפ' שאלות מאנגלית או מעברית, בעוד שהללט הסורי שאל מילים מצרפתית, בזמן המנדט הצרפתי. נשווה:

תְּרֵבָּ	truck
פִּיוֹן	fuse

כאמור ריכזוו בתוך כמה סעיפים את רוב הדברים המיוחדים להלט הסורי, ואולי אתם מתרשים מהשוני. עכשו בוואו נשמע כמה משפטים של הקורס שלנו, כמו שבחורה סורית מבטאת אותם, ותראו כמה דומים הם שני הלחגים האלה.

5. צורה מקוצרת של **אָוִישׁ לְזִן**... מילולית "מה הצעע של...?", האם אתה חיור? האם פוי הדברים שחוורים או ורודים, או אפורים? צורה הנחשה לאחד מסימני ההיכר של הסורית, אבל שומעים גם צורות אחרות:
בִּיפְ חָאָלָבְ? בִּיפְכְ? = מה שלומך? איך אתה?

6. כשייש קצר, צריך להחליף את ה-**בוֹשְׁזָעָת**! המלה בצרפתית = "פְּקָקָק".